

havde endvidere vedtaget at henstille, at FN's generalforsamling indkaldte en international konference til behandling af konventionsudkastet, således som det i sin tid havde været tilfældet med kommissionens udkast til konventioner om diplomatiske og konsulære forbindelser.

Udkastet omhandlede staters repræsentation ved internationale organisationer af en universel karakter og ikke ved regionale internationale organisationer. Der var dog ifølge udkastets artikel 2, stk. 2 og 4 intet til hinder for, at udkastets bestemmelser ved særlig aftale også fandt anvendelse i forhold til de sidstnævnte organisationer.

I det foreliggende konventionsudkast på 82 artikler var bestemmelserne om permanente missioner og permanente observatørmissioner blevet samlet i fælles afsnit. Et særligt afsnit (Part III) i udkastet rummede bestemmelser om delegationer til internationale organisationers organer og konferencer, hvorimod bestemmelser om observatørdelegationer til organer og konferencer ikke var medtaget i konventionsudkastet — men dog gengivet i et tillæg til dette — eftersom bestemmelser herom ikke havde været medtaget i det foreløbige udkast fra 1970, og regeringer og internationale organisationer havde således ikke haft lejlighed til at udtale sig om dem.

Formanden nævnte, at de beretninger, som Folkeretskommissionens særlige rapportør havde udarbejdet til 23. samling om henholdsvis *staters succession i traktater, staters succession på andre områder end traktatområdet, samt om staters ansvar* af tidsmæssige grunde ikke havde kunnet behandles af kommissionen, som imidlertid i sin beretningskapitel III havde medtaget en redegørelse for de stedfunde fremskridt i arbejdet med disse emner. For så vidt arbejdet med *mestbegunstigelsesklausuler* angik, havde kommissionen på forslag af vedkommende særlige rapportør vedtaget at anmode sekretariatet om at udarbejde et sammendrag af nationale retsafgørelser vedrørende disse klausuler.

Med hensyn til spørgsmålet om *aftaler indgået mellem stater og internationale organisationer eller mellem to eller flere internationale organisationer* havde kommissionen efter henstilling fra den særlige underkomité, der havde fået til opgave at foretage en foreløbig gennemgang af de dermed forbundne

problemer, vedtaget at udpege en særlig rapportør for dette emneområde. En fremskridtsrapport om arbejdet med dette spørgsmål var gengivet i beretningens kapitel IV med bilag.

Blandt Folkeretskommissionens øvrige vedtagelser på 23. samling omtalte formanden beslutningen om på 24. samling at tage spørgsmålet om en gennemgang af kommissionens *langtidsprogram* op til drøftelse på grundlag af generalsekretærens arbejdsdokument „Survey of International Law“ der rummede en oversigt over folkerettens status i dag, herunder over opnåede resultater samt over udviklingslinier og behov på folkerettens område.

Folkeretskommissionen havde endvidere vedtaget, at den, såfremt den af generalforsamlingen blev opfordret dertil, på sin næste mødesamling ville søge udarbejdet et sæt regler om *beskyttelse af diplomater og andre, der har krav på en særlig beskyttelse i henhold til folkeretten*. Formanden var blevet anmodet om at underrette 6. udvalg om kommissionens ønske om, at generalforsamlingen afgav en klar tilkendegivelse om sit syn på dette forslag.

II. Debatten.

Der blev fra alle sider givet udtryk for påskønnelse af Folkeretskommissionens arbejde og herunder for anerkendelse af det resultat, der var nået med færdiggørelsen af et konventionsudkast om staters repræsentation ved internationale organisationer. En særlig anerkendelse blev ydet FN-sekretariatets juridiske afdeling for udarbejdelsen af redegørelsen „Survey of International Law“.

I alt 58 medlemslande, herunder Danmark, (bilag 27), afgav indlæg under debatten. Det blev i mange indlæg nævnt, at Folkeretskommissionens beretning var blevet udsendt på et så sent tidspunkt, at der ikke havde været lejlighed til at underkaste dens indhold i almindelighed og konventionsudkastet i særdeleshed en dyberegående analyse. Den foreløbige karakter af de fremførte kommentarer dertil blev derfor understreget.

I størstedelen af indlæggene omtaltes omfanget af konventionsudkastets bestemmelser om diplomatiske rettigheder og immuniteter. De østeuropæiske lande (således Sovjetunionen, Hviderusland, Ukraine,